

1671**KONWENCJA****o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego,**

sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 grudnia 1994 r. została sporządzona w Nowym Jorku Konwencja o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA**o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego**

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

głęboko zaniepokojone rosnącą liczbą śmiertelnych ofiar oraz obrażeń będących wynikiem zamierzonych ataków przeciwko personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelowi współdziałającemu,

mając na uwadze, że ataki lub inne formy złego traktowania personelu działającego w imieniu Organizacji Narodów Zjednoczonych są nieusprawiedliwione i nie do przyjęcia niezależnie od tego, przez kogo zostały popełnione,

uznając, że operacje Organizacji Narodów Zjednoczonych są prowadzone we wspólnym interesie społeczności międzynarodowej oraz zgodnie z zasadami i celami Karty Narodów Zjednoczonych,

potwierdzając doniosły wkład personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego w wysiłki Organizacji Narodów Zjednoczonych w dziedzinach dyplomacji prewencyjnej, przywracania, utrzymywania i budowania pokoju oraz operacji humanitarnych i innych,

świadome istniejących rozwiązań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, włączając w to kroki podejmowane w tym wzglę-

dzie przez organy główne Organizacji Narodów Zjednoczonych,

uznając tym niemniej, że istniejące środki ochrony personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego są niedostateczne,

potwierdzając, że skuteczność i bezpieczeństwo operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych ulegają zwiększeniu, gdy operacje takie są prowadzone za zgodą i przy współpracy Państwa przyjmującego,

apelując do wszystkich Państw, w których personel Organizacji Narodów Zjednoczonych i personel współdziałający jest rozmieszczony, oraz do wszystkich innych, na które taki personel może liczyć, o zapewnienie wszechstronnego poparcia celem ułatwienia prowadzenia i wypełnienia mandatu operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych,

przekonane, że istnieje pilna potrzeba podjęcia odpowiednich i skutecznych środków w celu zapobiegania atakom dokonywanym przeciwko personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelowi współdziałającemu oraz karania tych, którzy dopuścili się takich ataków,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszej konwencji:

- (a) określenie „personel Organizacji Narodów Zjednoczonych” oznacza:
- (i) osoby zaangażowane lub rozmieszczone przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w charakterze członków wojskowych, policyjnych lub cywilnych części składowych operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych,
 - (ii) innych funkcjonariuszy oraz ekspertów w misji Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jej organizacji wyspecjalizowanych albo Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej, którzy przebywają służbowo na obszarze, gdzie prowadzona jest operacja Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- (b) określenie „personel współdziałający” oznacza:
- (i) osoby wyznaczone przez Rząd lub organizację pozarządową w porozumieniu z właściwym organem Organizacji Narodów Zjednoczonych,
 - (ii) osoby zaangażowane przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez organizację wyspecjalizowaną albo przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej,
 - (iii) osoby rozmieszczone przez pozarządową organizację humanitarną lub instytucję humanitarną zgodnie z porozumieniem zawartym z Sekretarzem Generalnym Organizacji Narodów Zjedno-

czonych lub z organizacją wyspecjalizowaną albo Międzynarodową Agencją Energii Atomowej

w celu prowadzenia działalności na rzecz wypełnienia mandatu operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych;

- (c) określenie „operacja Organizacji Narodów Zjednoczonych” oznacza operację ustanowioną przez kompetentny organ Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych i prowadzoną z upoważnienia oraz pod kontrolą Organizacji Narodów Zjednoczonych:
- (i) gdy jest to operacja mająca na celu utrzymanie lub przywrócenie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa albo
 - (ii) gdy Rada Bezpieczeństwa lub Zgromadzenie Ogólne stwierdzi, dla celów niniejszej konwencji, istnienie wyjątkowego zagrożenia dla bezpieczeństwa personelu uczestniczącego w takiej operacji,
- (d) określenie „Państwo przyjmujące” oznacza Państwo, na którego terytorium prowadzona jest operacja Organizacji Narodów Zjednoczonych;
- (e) określenie „Państwo tranzytowe” oznacza Państwo, inne niż Państwo przyjmujące, na którego terytorium personel Organizacji Narodów Zjednoczonych i personel współdziałający lub ich wyposażenie znajdują się w transycie lub są czasowo obecne w związku z operacją Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie w odniesieniu do personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego oraz do operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych określonych w artykule 1.

2. Niniejszej konwencji nie stosuje się do operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych zatwierdzonej przez Radę Bezpieczeństwa jako akcja przymusu według rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, w której taki personel występuje w charakterze strony walczącej przeciwko zorganizowanym siłom zbrojnym i w stosunku do której ma zastosowanie prawo międzynarodowych konfliktów zbrojnych.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Wojskowe i policyjne części składowe operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz ich pojazdy, statki i samoloty będą nosić rozpoznawcze znaki identyfikacyjne. Pozostały personel, pojazdy, statki i samoloty wykorzystywane w operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych będą odpowiednio oznakowane, o ile Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych nie zdecyduje inaczej.

2. Wszyscy członkowie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz personelu współdziałającego będą posiadali przy sobie odpowiednie dokumenty identyfikacyjne.

Artykuł 4

Porozumienie dotyczące statusu operacji

Państwo przyjmujące oraz Organizacja Narodów Zjednoczonych zawrą, tak szybko jak to możliwe, porozumienie dotyczące statusu operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych i całego personelu zaangażowanego w tej operacji, włączając w to zwłaszcza postanowienia o przywilejach i immunitetach dla wojskowych i policyjnych części składowych operacji.

Artykuł 5

Tranzyt

Państwo tranzytowe ułatwi swobodny tranzyt personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego oraz jego wyposażenia do i z Państwa przyjmującego.

Artykuł 6

Poszanowanie ustaw i innych przepisów

1. Bez uszczerbku dla tych przywilejów i immunitetów, z których może korzystać, lub wymogów jego funkcji, personel Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz personel współdziałający jest zobowiązany:

- (a) szanować ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego i Państwa tranzytowego oraz
- (b) powstrzymać się od jakiegokolwiek akcji lub działalności niezgodnej z bezstronnym i międzynarodowym charakterem jego funkcji.

2. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych podejmie wszelkie odpowiednie środki dla zapewnienia przestrzegania tych zobowiązań.

Artykuł 7

Obowiązek zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego

1. Personel Organizacji Narodów Zjednoczonych i personel współdziałający, ich wyposażenie i pomieszczenia nie będą przedmiotem napaści lub jakichkolwiek innych działań, które stanowiłyby przeszkodę w wypełnianiu ich mandatu.

2. Państwa-Strony podejmą wszelkie odpowiednie środki dla zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego. W szczególności Państwa-Strony podejmą wszelkie odpowiednie środki dla ochrony personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, który jest rozmieszczony na

ich terytorium, przed przestępstwami wymienionymi w artykule 9.

3. Państwa-Strony będą odpowiednio współpracować z Organizacją Narodów Zjednoczonych i innymi Państwami-Stronami przy wykonywaniu niniejszej konwencji, a w szczególności w każdym przypadku, gdy Państwo przyjmujące nie będzie w stanie samo podjąć wymaganych środków.

Artykuł 8

Obowiązek zwolnienia lub odesłania personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego w przypadku wzięcia do niewoli lub zatrzymania

O ile nie przewidziano inaczej w odpowiednim porozumieniu o statusie wojsk, w przypadku wzięcia do niewoli lub zatrzymania personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych lub personelu współdziałającego w trakcie wykonywania funkcji oraz po ustaleniu jego tożsamości, nie będzie on poddawany przesłuchaniu i zostanie niezwłocznie zwolniony i odesłany do Organizacji Narodów Zjednoczonych lub do innych właściwych władz. Do czasu jego zwolnienia taki personel będzie traktowany zgodnie z powszechnie uznanymi standardami praw człowieka oraz zasadami i duchem Konwencji Genewskich z 1949 r.

Artykuł 9

Przestępstwa przeciwko personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelowi współdziałającemu

1. Umyślne dokonanie:

- (a) zabójstwa, uprowadzenia lub innej napaści na osobę albo wolność członków personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych lub personelu współdziałającego,
- (b) gwałtownej napaści na oficjalną siedzibę, prywatne mieszkanie lub środki transportu personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych lub personelu współdziałającego, która to napastka może zagrażać bezpieczeństwu osobistemu członka personelu lub jego wolności,
- (c) groźby dokonania takiej napaści w celu zmuszenia osoby fizycznej lub prawnej do dokonania jakiegokolwiek czynu lub powstrzymania się od niego,
- (d) usiłowania popełnienia takiej napaści oraz
- (e) czynu stanowiącego współuczestnictwo w popełnieniu takiej napaści albo w usiłowaniu popełnienia takiej napaści, albo w organizowaniu lub nakazywaniu popełnienia takiej napaści,

zostanie uznane przez każde Państwo-Stronę za przestępstwo zgodnie z jego ustawodawstwem wewnętrznym.

2. Każde Państwo-Strona ustanowi odpowiednie kary za popełnienie przestępstw wymienionych w ustępie 1, z uwzględnieniem ich poważnego charakteru.

Artykuł 10

Ustanowienie jurysdykcji

1. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne środki dla ustanowienia swojej jurysdykcji w sprawach przestępstw wymienionych w artykule 9 w następujących wypadkach:

- (a) gdy przestępstwo zostało popełnione na terytorium tego Państwa albo na pokładzie statku lub samolotu zarejestrowanego w tym Państwie,
- (b) gdy przypuszczalny sprawca jest obywatelem tego Państwa.

2. Państwo-Strona może również ustanowić swoją jurysdykcję w odniesieniu do któregośkolwiek z takich przestępstw, jeśli zostało ono popełnione:

- (a) przez osobę niemającą żadnego obywatelstwa, której zwykłe miejsce zamieszkania znajduje się w tym Państwie, albo
- (b) w stosunku do obywatela tego Państwa, albo
- (c) poprzez usiłowanie zmuszenia tego Państwa do dokonania jakiegokolwiek działania lub powstrzymania się od niego.

3. Każde Państwo-Strona, które ustanowi swoją jurysdykcję zgodnie z ustępem 2, zawiadomi o tym Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jeśli takie Państwo-Strona odstąpi następnie od wykonania tej jurysdykcji, zawiadomi o tym również Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

4. Każde Państwo-Strona podejmie wszelkie niezbędne środki dla ustanowienia swojej jurysdykcji w odniesieniu do przestępstw wymienionych w artykule 9, w razie gdy przypuszczalny sprawca przebywa na jego terytorium i gdy taka osoba nie zostanie wydana zgodnie z artykułem 15 innym Państwom-Stronom, które ustanowiły swoją jurysdykcję zgodnie z ustępem 1 lub 2.

5. Niniejsza konwencja nie wyłącza jurysdykcji karnej wykonywanej na podstawie ustawodawstwa wewnętrznego.

Artykuł 11

Zapobieganie przestępstwom przeciwko personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelowi współdziałającemu

Państwa-Strony będą współdziałać w zapobieganiu przestępstwom wymienionym w artykule 9, w szczególności przez:

- (a) podejmowanie wszelkich możliwych do zastosowania środków w celu zapobiegania czynieniu na ich terytoriach przygotowań do popełniania tych przestępstw na ich terytoriach lub poza nimi, oraz

- (b) wymianę informacji zgodnie z ich ustawodawstwem wewnętrznym i koordynację podejmowania administracyjnych i innych odpowiednich środków w celu zapobiegania popełnieniu tych przestępstw.

Artykuł 12

Przekazywanie informacji

1. Zgodnie z warunkami przewidzianymi w jego wewnętrznym ustawodawstwie Państwo-Strona, na którego terytorium popełnione zostało przestępstwo wymienione w artykule 9, jeżeli ma podstawy sądzić, że przypuszczalny sprawca opuścił jego terytorium, powiadomi Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych i bezpośrednio lub za pośrednictwem Sekretarza Generalnego Państwo lub Państwa zainteresowane o wszystkich faktach odnoszących się do popełnionego przestępstwa oraz przekaze wszelkie posiadane informacje dotyczące ustalenia tożsamości przypuszczalnego sprawcy.

2. W razie popełnienia przestępstwa wymienionego w artykule 9, każde Państwo-Strona, posiadające informacje dotyczące pokrzywdzonego i okoliczności popełnienia przestępstwa, dołoży wszelkich starań, aby takie informacje w pełni i niezwłocznie przekazywać, na warunkach przewidzianych w jego ustawodawstwie wewnętrznym, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Państwu lub Państwom zainteresowanym.

Artykuł 13

Środki zapewniające postępowanie karne lub ekstradycję

1. Gdy okoliczności tego wymagają, Państwo-Strona, na którego terytorium przebywa przypuszczalny sprawca, podejmie zgodnie ze swoim ustawodawstwem wewnętrznym odpowiednie środki zapewniające jego obecność dla celów postępowania karnego lub ekstradycji.

2. O środkach podjętych zgodnie z ustępem 1 niezwłocznie zostanie powiadomiony, zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz bezpośrednio lub za pośrednictwem Sekretarza Generalnego:

- (a) Państwo, na którego terytorium przestępstwo zostało popełnione,
- (b) Państwo lub Państwa, których obywatelem jest przypuszczalny sprawca, albo, jeśli taka osoba nie ma żadnego obywatelstwa — Państwo, na którego terytorium osoba ta stale zamieszkuje,
- (c) Państwo lub Państwa, których obywatelem jest uszkodzony, oraz
- (d) inne zainteresowane państwa.

Artykuł 14

Postępowanie karne wobec przypuszczalnych sprawców

Państwo-Strona, na którego terytorium przebywa przypuszczalny sprawca, jeżeli nie dokonuje ekstradycji tej osoby, przekaże sprawę bez jakiegokolwiek wyjątku i bez nieuzasadnionej zwłoki swoim właściwym władzom w celu przeprowadzenia postępowania karnego zgodnie z procedurą przewidzianą przez ustawodawstwo tego Państwa. Władze te podejmować będą swe decyzje w taki sam sposób, jak w przypadku jakiegokolwiek przestępstwa pospolitego o poważnym charakterze zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa.

Artykuł 15

Ekstradycja przypuszczalnych sprawców

1. Jeżeli przestępstwa wymienione w artykule 9 nie są przestępstwami uzasadniającymi ekstradycję w jakiegokolwiek umowie o ekstradycji obowiązującej między Państwami-Stronami, uważa się je za objęte taką umową. Państwa-Strony zobowiązują się włączyć te przestępstwa, jako przestępstwa uzasadniające ekstradycję, do każdej umowy o ekstradycji, jaka zostanie między nimi zawarta.

2. Jeżeli Państwo-Strona, które uzależnia ekstradycję od istnienia umowy, otrzyma wniosek o ekstradycję od innego Państwa-Strony, z którym nie posiada umowy o ekstradycji, może ono, według swego wyboru, uznać niniejszą konwencję za prawną podstawę do ekstradycji w odniesieniu do tych przestępstw. Ekstradycja podlega warunkom przewidzianym przez prawo Państwa wezwanego.

3. Państwa-Strony, które nie uzależniają ekstradycji od istnienia umowy, uznają te przestępstwa w stosunkach między sobą za przestępstwa uzasadniające ekstradycję na warunkach przewidzianych przez prawo Państwa wezwanego.

4. Każde z tych przestępstw będzie traktowane dla celów ekstradycji między Państwami-Stronami, jak gdyby zostało popełnione nie tylko w miejscu jego popełnienia, lecz także na terytoriach Państw-Stron, które ustanowiły swoją jurysdykcję zgodnie z ustępem 1 lub 2 artykułu 10.

Artykuł 16

Wzajemna pomoc w sprawach karnych

1. Państwa-Strony będą udzielać sobie wzajemnie jak najdalej idącej pomocy w związku z postępowaniem karnym, dotyczącym przestępstw wymienionych w artykule 9, włączając w to pomoc w uzyskiwaniu posiadanych dowodów niezbędnych w prowadzeniu postępowania. We wszystkich przypadkach będzie stosowane prawo Państwa wezwanego.

2. Postanowienia ustępu 1 nie naruszają zobowiązań dotyczących wzajemnej pomocy, zawartych w jakiegokolwiek innej umowie.

Artykuł 17

Sprawiedliwe traktowanie

1. Każda osoba, przeciwko której zostało wszczęte dochodzenie lub postępowanie w związku z którymkolwiek z przestępstw wymienionych w artykule 9, będzie miała zapewnione sprawiedliwe traktowanie, rzetelny proces i pełną ochronę swoich praw we wszystkich stadiach dochodzenia lub postępowania.

2. Każdy przypuszczalny sprawca będzie uprawniony:

- (a) do bezzwłocznego porozumiewania się z najbliższym właściwym przedstawicielem Państwa lub Państw, których obywatelem jest taka osoba albo które w inny sposób są uprawnione do ochrony praw tej osoby, lub, jeśli taka osoba nie ma żadnego obywatelstwa, z przedstawicielem Państwa, które na prośbę tej osoby wyraża chęć ochrony praw tej osoby, oraz
- (b) do odwiedzin ze strony przedstawiciela tego Państwa lub tych Państw.

Artykuł 18

Zawiadomienie o wynikach postępowania

Państwo-Strona, w którym wszczęto postępowanie karne przeciwko przypuszczalnemu sprawcy, powiadomi o końcowym wyniku postępowania Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych, który przekaże tę informację innym Państwom-Stronom.

Artykuł 19

Rozpowszechnianie

Państwa-Strony zobowiązują się do możliwie najszerszego rozpowszechniania konwencji, w szczególności do włączenia jej nauczania, jak również stosownych przepisów międzynarodowego prawa humanitarne, do ich programów szkolenia wojskowego.

Artykuł 20

Klauzule ochronne

Nic w niniejszej konwencji nie narusza:

- (a) możliwości zastosowania międzynarodowego prawa humanitarne i powszechnie uznanych standardów praw człowieka zawartych w dokumentach międzynarodowych w odniesieniu do ochrony operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego albo odpowiedzialności tego personelu za poszanowanie tego prawa i tych standardów,
- (b) praw i obowiązków Państw, zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, dotyczących zgody na wejście osób na ich terytorium,
- (c) obowiązku personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, aby działał zgodnie z warunkami mandatu operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych,

(d) prawa Państw, które dobrowolnie oddelegowały personel dla potrzeb operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych, do wycofania ich personelu z uczestnictwa w takiej operacji, albo

(e) uprawnienia osób dobrowolnie przekazanych przez Państwa dla potrzeb operacji Organizacji Narodów Zjednoczonych do odpowiedniego odszkodowania wypłacanego w wypadkach śmierci, inwalidztwa, zranienia lub choroby, wynikających z uczestnictwa w służbie na rzecz utrzymania pokoju.

Artykuł 21

Prawo do samoobrony

Nic w niniejszej konwencji nie może być interpretowane jako umniejszenie prawa do działania w samoobronie.

Artykuł 22

Rozstrzygnięcie sporów

1. Wszelkie spory między dwoma lub więcej Państwami-Stronami dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej konwencji, które nie zostaną rozstrzygnięte w drodze rokowań, będą na wniosek jednego z nich przekazane do arbitrażu. Jeżeli w okresie sześciu miesięcy od daty złożenia wniosku o arbitraż strony nie zdołają uzgodnić zagadnień organizacji arbitrażu, każda z tych stron może przekazać spór Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, zgłaszając wniosek zgodnie ze Statutem Trybunału.

2. Każde Państwo-Strona może w czasie podpisywania, ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia niniejszej konwencji albo przystąpienia do niej oświadczyć, że nie uważa się za związane całością lub częścią postanowień ustępu 1. Pozostałe Państwa-Strony nie będą związane postanowieniami ustępu 1, lub jego stosownej części, w odniesieniu do każdego Państwa Strony, które dokonało takiego zastrzeżenia.

3. Każde Państwo-Strona, które dokonało zastrzeżenia zgodnie z ustępem 2, może w każdym czasie wycofać to zastrzeżenie w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 23

Spotkania przeglądowe

Na wniosek jednego lub większej liczby Państw-Stron, zatwierdzony przez większość Państw-Stron, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zwoła spotkanie Państw-Stron dla dokonania przeglądu wykonywania konwencji oraz wszelkich problemów napotkanych w związku z jej stosowaniem.

Artykuł 24

Podpisanie

Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla wszystkich Państw do dnia 31 grudnia 1995 r. w siedzi-

bie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku.

Artykuł 25

Ratyfikacja, przyjęcie lub zatwierdzenie

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 26

Przystąpienie

Niniejsza konwencja jest otwarta do przystąpienia przez każde Państwo. Dokumenty przystąpienia zostaną złożone Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 27

Wejście w życie

1. Niniejsza konwencja wejdzie w życie 30 dni po złożeniu Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych 22 dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

2. W stosunku do każdego Państwa ratyfikującego, przyjmującego, zatwierdzającego lub przystępującego do konwencji po złożeniu 22. dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, konwencja wejdzie w życie trzydziestego dnia po złożeniu przez to Państwo jego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.

Artykuł 28

Wypowiedzenie

1. Każde Państwo może wypowiedzieć niniejszą konwencję w drodze pisemnej notyfikacji, skierowanej do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Wypowiedzenie nabierze mocy po upływie jednego roku od daty otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 29

Teksty autentyczne

Oryginał niniejszej konwencji, której teksty angielski, arabski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski są jednakowo autentyczne, zostanie złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, który prześle jego uwierzytelnione kopie wszystkim Państwom.

SPORZĄDZONO w Nowym Jorku dnia dziewiątego grudnia tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego czwartego roku.

Convention on the Safety of United
Nations and Associated Personnel

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned over the growing number of deaths and injuries resulting from deliberate attacks against United Nations and associated personnel,

Bearing in mind that attacks against, or other mistreatment of, personnel who act on behalf of the United Nations are unjustifiable and unacceptable, by whomsoever committed,

Recognizing that United Nations operations are conducted in the common interest of the international community and in accordance with the principles and purposes of the Charter of the United Nations,

Acknowledging the important contribution that United Nations and associated personnel make in respect of United Nations efforts in the fields of preventive diplomacy, peacemaking, peace-keeping, peace-building and humanitarian and other operations,

Conscious of the existing arrangements for ensuring the safety of United Nations and associated personnel, including the steps taken by the principal organs of the United Nations, in this regard,

Recognizing none the less that existing measures of protection for United Nations and associated personnel are inadequate,

Acknowledging that the effectiveness and safety of United Nations operations are enhanced where such operations are conducted with the consent and cooperation of the host State,

Appealing to all States in which United Nations and associated personnel are deployed and to all others on whom such personnel may rely, to provide comprehensive support aimed at facilitating the conduct and fulfilling the mandate of United Nations operations,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention of attacks committed against United Nations and associated personnel and for the punishment of those who have committed such attacks,

Have agreed as follows:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "United Nations personnel" means:

- (i) Persons engaged or deployed by the Secretary-General of the United Nations as members of the military, police or civilian components of a United Nations operation;
- (ii) Other officials and experts on mission of the United Nations or its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency who are present in an official capacity in the area where a United Nations operation is being conducted;

(b) "Associated personnel" means:

- (i) Persons assigned by a Government or an intergovernmental organization with the agreement of the competent organ of the United Nations;
- (ii) Persons engaged by the Secretary-General of the United Nations or by a specialized agency or by the International Atomic Energy Agency;
- (iii) Persons deployed by a humanitarian non-governmental organization or agency under an agreement with the Secretary-General of the United Nations or with a specialized agency or with the International Atomic Energy Agency,

to carry out activities in support of the fulfilment of the mandate of a United Nations operation;

(c) "United Nations operation" means an operation established by the competent organ of the United Nations in accordance with the Charter of the United Nations and conducted under United Nations authority and control:

(i) Where the operation is for the purpose of maintaining or restoring international peace and security; or

(ii) Where the Security Council or the General Assembly has declared, for the purposes of this Convention, that there exists an exceptional risk to the safety of the personnel participating in the operation;

(d) "Host State" means a State in whose territory a United Nations operation is conducted;

(e) "Transit State" means a State, other than the host State, in whose territory United Nations and associated personnel or their equipment are in transit or temporarily present in connection with a United Nations operation.

Article 2

Scope of application

1. This Convention applies in respect of United Nations and associated personnel and United Nations operations, as defined in article 1.

2. This Convention shall not apply to a United Nations operation authorized by the Security Council as an enforcement action under Chapter VII of the Charter of the United Nations in which any of the personnel are engaged as combatants against organized armed forces and to which the law of international armed conflict applies.

Article 3

Identification

1. The military and police components of a United Nations operation and their vehicles, vessels and aircraft shall bear distinctive identification. Other personnel, vehicles, vessels and aircraft involved in the United Nations operation shall be appropriately identified unless otherwise decided by the Secretary-General of the United Nations.
2. All United Nations and associated personnel shall carry appropriate identification documents.

Article 4

Agreements on the status of the operation

The host State and the United Nations shall conclude as soon as possible an agreement on the status of the United Nations operation and all personnel engaged in the operation including, inter alia, provisions on privileges and immunities for military and police components of the operation.

Article 5

Transit

A transit State shall facilitate the unimpeded transit of United Nations and associated personnel and their equipment to and from the host State.

Article 6

Respect for laws and regulations

1. Without prejudice to such privileges and immunities as they may enjoy or to the requirements of their duties, United Nations and associated personnel shall:

(a) Respect the laws and regulations of the host State and the transit State; and

(b) Refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.

2. The Secretary-General of the United Nations shall take all appropriate measures to ensure the observance of these obligations.

Article 7

Duty to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel

1. United Nations and associated personnel, their equipment and premises shall not be made the object of attack or of any action that prevents them from discharging their mandate.

2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel. In particular, States Parties shall take all appropriate steps to protect United Nations and associated personnel who are deployed in their territory from the crimes set out in article 9.

3. States Parties shall cooperate with the United Nations and other States Parties, as appropriate, in the implementation of this Convention, particularly in any case where the host State is unable itself to take the required measures.

Article 8

Duty to release or return United Nations and associated personnel captured or detained

Except as otherwise provided in an applicable status-of-forces agreement, if United Nations or associated personnel are captured or detained in the course of the performance of their duties and their identification has been established, they shall not be subjected to interrogation and they shall be promptly released and returned to United Nations or other appropriate authorities. Pending their release such

personnel shall be treated in accordance with universally recognized standards of human rights and the principles and spirit of the Geneva Conventions of 1949.

Article 9

Crimes against United Nations and associated personnel

1. The intentional commission of:

(a) A murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of any United Nations or associated personnel;

(b) A violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transportation of any United Nations or associated personnel likely to endanger his or her person or liberty;

(c) A threat to commit any such attack with the objective of compelling a physical or juridical person to do or to refrain from doing any act;

(d) An attempt to commit any such attack; and

(e) An act constituting participation as an accomplice in any such attack, or in an attempt to commit such attack, or in organizing or ordering others to commit such attack,

shall be made by each State Party a crime under its national law.

2. Each State Party shall make the crimes set out in paragraph 1 punishable by appropriate penalties which shall take into account their grave nature.

Article 10

Establishment of jurisdiction

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in the following cases:

(a) When the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;

(b) When the alleged offender is a national of that State.

2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such crime when it is committed:

(a) By a stateless person whose habitual residence is in that State; or

(b) With respect to a national of that State; or

(c) In an attempt to compel that State to do or to abstain from doing any act.

3. Any State Party which has established jurisdiction as mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the United Nations. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General of the United Nations.

4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person pursuant to article 15 to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.

5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 11

Prevention of crimes against United Nations and associated personnel

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set out in article 9, particularly by:

(a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories; and

(b) Exchanging information in accordance with their national law and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

Article 12

Communication of information

1. Under the conditions provided for in its national law, the State Party in whose territory a crime set out in article 9 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to the Secretary-General of the United Nations and, directly or through the Secretary-General, to the State or States concerned all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.

2. Whenever a crime set out in article 9 has been committed, any State Party which has information concerning the victim and circumstances of the crime shall endeavour to transmit such information, under the conditions provided for in its national law, fully and promptly to the Secretary-General of the United Nations and the State or States concerned.

Article 13

Measures to ensure prosecution or extradition

1. Where the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

2. Measures taken in accordance with paragraph 1 shall be notified, in conformity with national law and without delay, to the Secretary-General of the United Nations and, either directly or through the Secretary-General, to:

(a) The State where the crime was committed;

(b) The State or States of which the alleged offender is a national or, if such person is a stateless person, in whose territory that person has his or her habitual residence;

(c) The State or States of which the victim is a national; and

(d) Other interested States.

Article 14

Prosecution of alleged offenders

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite that person, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the law of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of an ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

Article 15

Extradition of alleged offenders

1. To the extent that the crimes set out in article 9 are not extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the conditions provided in the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided in the law of the requested State.
4. Each of those crimes shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of article 10.

Article 16

Mutual assistance in criminal matters

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the crimes set out in article 9, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the requested State shall apply in all cases.
2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations concerning mutual assistance embodied in any other treaty.

Article 17

Fair treatment

1. Any person regarding whom investigations or proceedings are being carried out in connection with any of the crimes set out in article 9 shall be guaranteed fair treatment, a fair trial and full protection of his or her rights at all stages of the investigations or proceedings.
2. Any alleged offender shall be entitled:

(a) To communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State or States of which such person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if such person is a stateless person, of the State which, at that person's request, is willing to protect that person's rights; and

(b) To be visited by a representative of that State or those States.

Article 18

Notification of outcome of proceedings

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to other States Parties.

Article 19

Dissemination

The States Parties undertake to disseminate this Convention as widely as possible and, in particular, to include the study thereof, as well as relevant provisions of international humanitarian law, in their programmes of military instruction.

Article 20

Savings clauses

Nothing in this Convention shall affect:

(a) The applicability of international humanitarian law and universally recognized standards of human rights as contained in international instruments in relation to the protection of United Nations operations and United Nations and associated personnel or the responsibility of such personnel to respect such law and standards;

(b) The rights and obligations of States, consistent with the Charter of the United Nations, regarding the consent to entry of persons into their territories;

(c) The obligation of United Nations and associated personnel to act in accordance with the terms of the mandate of a United Nations operation;

(d) The right of States which voluntarily contribute personnel to a United Nations operation to withdraw their personnel from participation in such operation; or

(e) The entitlement to appropriate compensation payable in the event of death, disability, injury or illness attributable to peace-keeping service by persons voluntarily contributed by States to United Nations operations.

Article 21

Right of self-defence

Nothing in this Convention shall be construed so as to derogate from the right to act in self-defence.

Article 22

Dispute settlement

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by application in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by all or part of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 or the relevant part thereof with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 23

Review meetings

At the request of one or more States Parties, and if approved by a majority of States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall convene a meeting of the States Parties to review the implementation of the Convention, and any problems encountered with regard to its application.

Article 24

Signature

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1995, at United Nations Headquarters in New York.

Article 25

Ratification, acceptance or approval

This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

Accession

This Convention shall be open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 27

Entry into force

1. This Convention shall enter into force thirty days after twenty-two instruments of ratification, acceptance, approval or accession have been deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 28

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

Article 29Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

DONE at New York this ninth day of December one thousand nine hundred and ninety-four.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 9 marca 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*